

صمد مرفاوی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: ژاپنی‌ها به این فکر نمی‌کردند که مقابل آلمان بازی می‌کنند

بازی با آلمان پیشکش! فدراسیون در تیم‌های پایه خودش مانده

الان وقت آن نیست که به یکباره در تیم ملی جوان‌گرایی کنیم ■ باید مقابل همین تیم‌های معمولی استراتژی‌مان را تعریف کنیم

میانگین سنی تیم ملی بالاست. فکر نمی‌کنید این موضوع پاشنه آشیل تیم ملی در جام ملت‌ها باشد؟

من فکر می‌کنم کادر تیم ملی آرام‌آرام به سمت پوست اندازی خواهد رفت. الان به یکباره نمی‌شود این کار را انجام داد. الان همه انتظار دارند جام ملت‌ها را فتح کنیم و اگر بخواهیم برای این رقابت‌ها میانگین سنی را پایین آورده و تیم را به یک باره جوان کنیم و تیم نتواند خواسته‌ها را برآورده کند بعد ایراد می‌گیرند که چرا تیم را جوان کردید. بنابراین رقابت‌ها فلافلا حکم می‌کند که به منظور پوست اندازی آرام آرام کار را پیش برده و در ادامه به این شکل جوان‌ترها را با کسب تجربه جایگزین با تجربه‌ها کنند. برای آینده این اتفاق می‌تواند فکر بهتری باشد تا اینکه بخواهیم یک دفعه از دم تیم را جوان کنیم و این مطمئننا شرایط و کار را سخت می‌کند. الان همه از تیم ملی انتظار قهرمانی دارند پس اجازه بدهیم کادرفنی کار خودش را بر اساس برنامه‌ای که دارد بکند.

با این وضعیت رقابتی ما در آسیا می‌توانیم انتظار قهرمانی در جام ملت‌ها را داشته باشیم؟

باید امیدوار باشیم و نمی‌شود ناامید باشیم. باید با این قدرت‌ها بجنگیم هرچند خود ما هم در فوتبال آسیا یک قدرت محسوب می‌شویم. حالا برای جنگیدن ابزار می‌خواهیم و باید شرایط جنگیدن را فراهم کنیم. ما باید شاخصه‌هایی در سطح بالا داشته باشیم این در حالی است که ما فقط نیروی انسانی خوبی داریم که از آن هم به درستی بهره نمی‌گیریم. ما معمولاً شرایط خوبی را برای تیم ملی مان از لحاظ تدارکات و زیرساخت‌ها فراهم نمی‌کنیم. وقتی این چنین باشد نباید زیاد هم انتظار داشت. من می‌دانم شرایط همه رقبا از ما بهتر است. از شرق آسیایی‌ها تا همین عربستان و قطر و... البته ما هم ایران هستیم و توان مبارزه با این کشورها و موفقیت لازم را داریم. اگرچه حرفان ما امکانات خوبی دارند اما ما هم نیروی انسانی خوبی داریم که همه امیدمان به آنهاست.

سکوهای خراب شده استادیوم آزادی را می‌بینید، حسرت نمی‌خورید؟ استادیومی که خاطرات همه نسل‌های فوتبالی ایران به شمار می‌رود.

صدا در صدا، اما بالاخره باید این استادیوم ساخته شود. تا کی باید تحمل می‌کردیم و این طوری هم نمی‌شود باقی بماند. برای درست کردن آن هم باید صبر داشته باشیم و منابع لازم را تامین کنیم و یک شبه هم نمی‌توان این استادیوم را با این وسعت درست کرد و باید تحمل کرد. استادیوم دیگری هم نداریم که آزادی را برای بازسازی ببندیم و بگوییم برویم فلان استادیوم. الان هم صلاح دانسته‌اند فعلاً به این شکل این استادیوم را بازسازی کنند. هرچند می‌شد جای دیگری را پیش‌بینی کرده و سپس آزادی را بازسازی و تعمیر کنند. در این بین برای شرایط بهتر از هر لحاظ منابع مالی خیلی مهم است.

در راستای همین موضوع مالی که به آن اشاره کردید، گویا دیدار با آنگولا فقط ۱۰ میلیارد برای فدراسیون خرج برداشته است.

پس قطعاً تیمی مانند برزیل با رقمی بیشتر از این صحبت‌ها حاضر به بازی با ما می‌شود. در هر صورت این رقابت‌ها درجه بندی می‌شوند. الان فدراسیون ما در تیم‌های پایه خودش مانده دیگر آلمان و برزیل پیشکش. در این وضعیت چطور می‌خواهند تیم‌های دیگر را بیآورند. من خودم سرمربی تیم ملی جوانان بودم و شرایط را از نزدیک دیده‌ام. در همین تیم هم برای یک بازی تدارکاتی می‌دانید چقدر مکاتبه می‌کردیم. در نهایت هم کمتر تیمی حاضر می‌شد با ما بازی کند. معمولاً با تیم‌های آسیایی که روابط خوبی با ایران دارند می‌پذیرند تا با ما بازی کنند. من این شرایط را درک می‌کنم اما نمی‌شود. قلعه‌نویی دوست دارد با تیم‌های آسیایی بازی کند همان‌طور که من هم دوست داشتم تیم با تیم‌های اروپایی و مطرح بازی کرده تا به خوبی محک بخورد. ما حتی برای مرحله نهایی و قبل از اعزام هم نتوانستیم یک بازی تدارکاتی درست و حسابی را برگزار کنیم و با تیم‌های پایه داخلی خودمان بازی کردیم. این شرایط برای همه تیم‌های ملی وجود دارد و فقط مخصوص تیم ملی بزرگسالان نیست. امیدوارم که شرایط طوری رقم بخورد که هم دست فدراسیون به لحاظ مالی باز شود و هم شرایط سیاسی و اجتماعی طوری رقم بخورد که بیشتر به فضای بازی با تیم‌های مطرح جهان نزدیک شویم.

حتماً دیدید که ژاپن چگونه آلمان را در کشور خودش تحقیر کرد.

بله؛ وقتی این تیم در جام جهانی آن‌طور بازی می‌کند و یقه بزرگان را می‌گیرد و رقبایش را از دست می‌کند دیگر چه انتظاری دارید؟ واقعا از همان جام جهانی مشخص بود این کشور چه ایده و تفکرات و استراتژی دارد. بعد هم روی آلمان به قول شما این تیم را تحقیر می‌کنند و جالب اینکه اصلاً به این فکر نمی‌کنند که مقابل تیمی مانند آلمان بازی می‌کنند. این یعنی پیشرفت و برنامه‌ریزی.

دستیاران بر تعداد قلعه‌نویی در تیم ملی یک مقدار توی ذوق نمی‌زنند؟ این تعداد بیشتر از حد استاندارد نیست؟

به نظر من این اتفاق اصلاً موضوعیتی برای انتقاد ندارد. اینها مسائلی نیستند که درباره‌اش نقدی داشته باشیم. این موارد به سرمربی مربوط می‌شود. یعنی سرمربی دوست دارد برای هرکاری یک نفر را داشته باشد و خودش هم آنها را مدیریت کند. بنابراین من به شخصه نمی‌توانم به این کار قلعه‌نویی انتقاد یا ایراد بگیرم چون این مساله‌ای است که مربوط به خودش است و خودش تصمیم گرفته این تعداد مربی در کنارش باشند. قطعاً این اتفاق با موافقت فدراسیون بوده است.

اگر این امر ابزاری برای خاموش کردن صدای منتقدان باشد چطور؟

من فکر نمی‌کنم چنین چیزی باشد. در آستانه رقابت‌های جام ملت‌ها هستیم و بهتر است برای این تیم یک جو آرام را درست کرده و از همه ارکان فوتبال کشور بخواهیم به این تیم آرامش بدهند. اینکه به کادرفنی که ایرانی است بخواهیم چنین ایراداتی بگیریم خیلی زیبنده نیست. تا دیروز که همه خارجی بودند مدام انتقاداتی صورت می‌گرفت و حرف‌های زده می‌شد اما حالا که بیشتر اعضای کادر ایرانی هستند باید به آنها اعتماد و اطمینان کرد. باید به آنها آرامش خاطر داد تا آسوده خاطر شده و بتوانند در یک جو آرام کار خود را انجام بدهند تا خدای ناکرده مساله برای تیم ملی پیش نیاید که بعداً موجب حسرت و پشیمانی بشود.

محمدرضا حاجی‌عبدالرزاق خبرنگار گروه ورزش

تیم ملی عصر امروز در دومین دیدار تدارکاتی خود در فیفادی اخیر به مصاف آنگولا می‌رود. هر زمان پای یک حریف تدارکاتی آفریقایی به میان می‌آید ناخودآگاه یاد صمد مرفاوی و گل‌های حساس او به الجزایر می‌افتیم. مهاجم سال‌های دور فوتبال ایران که گلزن متبحری بود و بارها با لباس تیم ملی به تیم‌های مختلف در رقابت‌های متعدد بین‌المللی گلزنی کرده بود. به بهانه برگزاری این دیدار دقیقاً با مرفاوی هم‌کلام شده و صحبت درباره تیم ملی را با وی ادامه دادیم. متن گفت‌وگو سرمربی سابق تیم ملی جوانان با «فرهیختگان» را در ادامه می‌خوانید.

صحبت را از بازی تدارکاتی ایران با تیم ملی آنگولا آغاز کنیم. این چنین بازی‌هایی در حالی که رقبای آسیایی با تیم‌های مطرح جهان مثل آلمان و انگلیس بازی می‌کنند، تا چه اندازه می‌تواند برای تیم ایران راهگشا باشد؟

ضمن اینکه اصولاً این موضوع می‌تواند برای فدراسیون ایران نقطه ضعف باشد؟

این شرایط چندین سال است که در فوتبال ما حاکم است یعنی اینکه ما چندین سال است نمی‌توانیم با تیم‌های درجه یک و مطرح دنیا بازی می‌کنیم. همه هم دلایل آن را می‌دانند. هر مربی که می‌آید می‌خواهد با چنین تیم‌هایی بازی کنیم اما به هر صورت نمی‌شود.

به این دلایل بیشتر اشاره می‌کنید؟

یک سری برمی‌گردد به مسائل مالی و دلیل دیگر هم به روابط خارجی مربوط می‌شود. در هر صورت بسیاری از مسائل دست به دست هم داده تا تیم ملی فقط در تورنمنت‌هایی مانند جام جهانی بتواند با قدرت‌هایی مانند انگلیس یا آرژانتین بازی کند که آن هم در قالب بازی‌های رسمی و به نوعی توفیق اجباری برای تیم ملی است. نمی‌شود آنجا این تیم‌ها نخواهند با ما بازی کنند و باید مسابقه بدهند. چنین بازی‌هایی می‌تواند مناسبات خوبی را برای فوتبال ما ایجاد کند.

اگر این اتفاق بیفتد که با تیم‌های مطرح جهان بازی کنیم؟

بله، اما ما فقط می‌توانیم در جام‌های جهانی یا این تیم‌ها بازی کنیم و فعلاً شرایط طوری است که نمی‌توانیم با چنین تیم‌هایی در دیدارهای تدارکاتی رو در رو شویم ضمن اینکه فدراسیون هم نمی‌تواند این کار را انجام بدهد چون دستش بسته است. البته پای مسائل مالی هم وسط است که فدراسیون تحریم است و پولش را نمی‌دهند. در چنین شرایطی از کجا بیاورند تا با تیم‌هایی مثل برزیل و آرژانتین بازی کنند؟ بالاخره چنین بازی‌هایی هزینه‌های زیادی هم دارد. اگر آنها بخواهند ببینند هزینه دارد و اگر هم ما بخواهیم برویم آنها معمولاً نمی‌خواهند با ما بازی کنند. اینها همه در حالی است که مگر قلعه‌نویی بدش می‌آید که تیم ملی با تیم‌های درجه یک دنیا بازی کند؟ قطعاً استقبال هم می‌کند اما الان باید واقعیت را دید و با این بضاعتی که داریم، اینکه با همین تیم‌ها بازی کنیم را هم باید به فال نیک بگیریم تا بتوانیم حداقل در چندین دیدارهایی در جهت هماهنگی بازیکنان و رسیدن به خواسته‌ها و اهداف تاکتیکی کادرفنی و شناخت هرچه بیشتر فضا، سیستم و استراتژی بازی انجام بدهیم. همه اینها مسائل مهمی هستند که ما فقط در بازی‌های تدارکاتی می‌توانیم به آنها برسیم.

گزارش «فرهیختگان» از ورود قرضی VAR به فوتبال ایران

خسروی: حالا که تجهیزات آمده، در ایران به داوران مان آموزش دهیم

پیش از ورود کمک داور ویدئویی، فرهنگش را وارد کنیم

بزند. آیا در صورت آسیب دیدن دوربین‌ها فدراسیون فوتبال باید خسارت احتمالی را جبران کند؟ عضو کمیته داوران در این مورد به «فرهیختگان» گفت: «قطعاً تفاهمنامه‌ای در این خصوص امضا می‌شود. من در کار گروهی که به همین منظور تشکیل شده است شرکت ندارم. از این رو در جریان جزئیات نیستیم. با آن حال فکر می‌کنم در این خصوص برنامه‌ریزی شد و فدراسیون ایران طی توافقاتی این سیستم را قرض گرفته است. با این حال چون نگه‌داری از این دوربین‌ها و تجهیزات برای ما خیلی مهم است قطعاً دوستان اجازه نمی‌دهند آسیبی به این دوربین‌ها برسد. با این حال نگاه مثبت فیفا و AFC به ما به حدی است که من فکر می‌کنم امکان کمک‌های دیگری هم هست و نگران نیستیم.» با همه این حرف‌ها مشکل اصلی ما اهالی فوتبال هستند. آنها که همواره معترض این فوتبال هستند و چه در بازی‌های داخلی و چه خارجی پای ثابت اعتراضند. آیا این نفرت در مقابل برخی اتفاقات داوری صبور می‌کنند و تصمیم VAR را می‌پذیرند؟ خسروی نظر جالبی داد. او به «فرهیختگان» گفت: «ما قبل از استفاده از VAR باید فرهنگش را یاد بگیریم. اگر یادتان باشد در ۲۰۱۸ و بازی با پرتغال تنها تیمی که ما دوری اعتراض کرد ما بودیم. هیچ تیمی اعتراض نمی‌کرد اما ما این کار را کردیم. اول باید فرهنگش را داشته باشیم. از این رو تا زمانی که نتوانیم این فرهنگ را برای خودمان جا انداخته و رعایت کنیم، نه کمک داور ویدئویی و نه هیچ تجهیزات دیگری به کمک ما نخواهد آمد. ابتدا باید بیاد بگیریم که این سیستم جزء فرهنگ فوتبال است و بعد با این تجهیزات کار کنیم.»

نگاه خسروی بسیار ساده است؛ چراکه معتقد است فیفا در این مدت به هر شکلی با فدراسیون فوتبال ایران همکاری کرده است. او به ما گفت: «ورزشگاه آزادی نیمه‌کاره و ناآماده است. همین حالا هم اهالی فوتبال در دیگر کشورها با تعجب از روند تجهیز ورزشگاه آزادی می‌گویند. با این حال این سوال مطرح است که آیا فدراسیون فوتبال به تعهدات خود عمل کرده و ورزشگاه آزادی می‌تواند میزبان این دوربین‌ها باشد؟ طبق آخرین توافق فدراسیون فوتبال و AFC قرار بود اتفاق مورد نظر و امکانات لازم را فدراسیون فوتبال فراهم کند تا نمایندگان مربوطه تجهیزات خود را در این اتاق مستقر کنند. هزینه این نفرت‌ها که گویا ۲۰ نفر است هم با فدراسیون فوتبال است. به نظر می‌رسد که شرایط به خوبی آماده است. چند دوربین است که باید در محل‌هایی مشخص بازویابی خاص نصب شوند. قطعاً پایه‌ها و ستون‌ها برای این مهم تجهیز می‌کنند. تنها موضوع مهم نگه‌داری آنها است. هرچند فکر می‌کنم شرکت توسعه و تجهیز به خوبی فکر این مسائل را کرده است؛ چراکه نگهداری از این دوربین‌ها برعهده ماست و باید سالم تحویل فدراسیون بدهیم. ممکن است نماینده‌های خود را در ایران مستقر کنند اما با توجه به اینکه ما نیز عوامل توانمندی داریم می‌توانیم از پس نگهداری از این دوربین‌ها بر بیاییم.»

خسارت در کار خواهد بود؟

در آستانه فصل سرما هستیم. هرچند مدتی است ایران بازندگی زیادی ندارد اما همین سرما چه در تهران و چه در اصفهان می‌تواند به تجهیزات قرضی آسیب

نگذارند. همین موضوع بهانه خوبی بود تا در مورد ورود قرضی کمک داور ویدئویی و شرایط میزبانی موقت از آن با علی خسروی یکی از اعضای کمیته داوران صحبت کنیم. این عضو کمیته داوران و داور بین‌المللی بازنشسته در ابتدای صحبت پیشنهاد خوبی داد. وی به «فرهیختگان» گفت: «AFC این امکانات را برای ما به صورت قرضی می‌فرستد و فرصت مناسبی است تا از آن استفاده کنیم. اما نه به عنوان عضو کمیته داوران بلکه به عنوان یک کارشناس فوتبال پیشنهاد می‌دهم از فیفا درخواست کنیم در این مدت مدرس لازم را هم برای ما بفرستند. حالا که قرار است این تجهیزات تا پایان لیگ قهرمانان آسیا در ایران بماند فرصت خوبی است تا از این تجهیزات در جهت آموزش داوران خودمان استفاده کنیم. می‌توان ۲ گروه ۳۰ تا ۴۰ نفری داوران را آموزش داد. از این رو باید از فیفا درخواست مدرس کنیم. به این شکل دیگر لازم نیست داوران ما برای آموزش به قطر و عربستان بروند. پیش از این قرار بود چند نفری را برای آموزش بفرستیم که سفرشان به مهر ماه موکل شد. با این حال حالا که فرصت فراهم شده چه نیازی به این سفر وجود دارد. می‌توانند در ایران آموزش ببینند، به این ترتیب تعداد بیشتری از داوران امکان آموزش دیدن دارند. بهترین فرصت در اختیار ما قرار گرفته. می‌توان یک سری کلاس در تهران و یک دوره در اصفهان برگزار کنیم و حتی داوران لیگ یک را هم آموزش دهیم. فرصت خوبی فراهم شده و باید از آن استفاده کرد.»

آیا فیفا با این درخواست موافقت می‌کند و مدرسان خود را در اختیار کمیته داوران ما قرار می‌دهد و اجازه استفاده از این تجهیزات را خواهد داد؟ موضوع

نیلوفر مرذانی خبرنگار

این که چطور دوربین‌های مختلف وارد ایران شد و پلیس یا حتی فدراسیون‌های دیگر از آن بهره می‌برد سوال مهمی است. آیا این مهم تاکنون به سوالی برای مسئولان فدراسیون فوتبال تبدیل شده است؟ چطور ممکن است برای برخی دیگر از رشته‌ها در زمان گذشته که البته آن زمان هم تحریم‌ها بود، تجهیزات وارد می‌شد و حالا نمی‌شود؟ اگر فدراسیون فوتبال پیگیر ورود دوربین‌های پلیس شود آیا به جواب درستی نمی‌رسد؟ اینکه راه‌های زیادی برای واردات چنین کالاهایی وجود دارد که بسیاری می‌دانند. آیا راهی برای حل مشکل این موضوع در دست‌وبال مسئولان فدراسیون نیست تا برای آن اقدام کنند؟ چگونه است که این در سر فقط گریبان فوتبال را گرفته است.

برای اهالی فوتبال افت دارد که یکی از تجهیزات ابتدایی فوتبال روز دنیا را باید قرض بگیریم. هرچند استادی به اصطلاح اهل فن با یک پست اینستاگرامی عجیب مانع میزبانی ما هواداران از النصر و رونالدو شدند اما باز جای شکرش باقی است که فیفا بود، تجهیزاتش را به ما قرض داد تا همین نتیجه میزبانی را هم از دست ندهیم. حالا فدراسیون فوتبال و شرکت توسعه و تجهیز اماکن ورزشی میزبان پدیده کمک داور ویدئویی هستند. این تجهیزات به پول ما از نگاه هواداران فوتبال بسیار گرانقیمت است از این رو بهتر است مسئولان مربوطه حواس‌شان باشد تا این تجهیزات آسیب نبینند و خرجی روی دست‌مان